

MARCIN CZERWIŃSKI

Koło Naukowe Prawa Cywilnego „Usus Iuris”,
Wydział Prawa i Administracji, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

**Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 24 lipca 2013 r., III CZP 36/13,
w sprawie relacji między roszczeniem o wynagrodzenie za bezumowne
korzystanie z rzeczy a roszczeniem negatoryjnym albo roszczeniem
windykacyjnym**

Jest to glosa aprobująca w stosunku do uchwały Sądu Najwyższego o sygn. III CZP 36/13. Autor aprobuje wypracowaną w tej uchwale tezę, że „Właściciel rzeczy może żądać od posiadacza służebności wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z rzeczy”, nawet wówczas gdy właściciel nie realizuje roszczenia negatoryjnego polegającego na żądaniu usunięcia urządzeń przesyłowych. Roszczenie o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z rzeczy ma zdaniem Sądu i autora charakter samodzielny. Zagadnienie samego charakteru prawnych roszczeń uzupełniających, a zwłaszcza ich samodzielności, nadal budzi spory w polskiej cywilistyce. Wątpliwości dotyczą również tego, czy do wystąpienia przez właściciela z roszczeniem o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości bez tytułu prawnego niezbędna jest równoczesna legitymacja tego właściciela do wystąpienia z roszczeniem windykacyjnym, co wykluczałoby żądanie wynagrodzenia przy istnieniu podstaw do jedynie roszczenia negatoryjnego. Zatem wyłączone byłoby tego rodzaju roszczenie dla urządzeń przesyłowych. Należy się zgodzić ze stanowiskiem Sądu, że roszczenie o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy ma charakter obligacyjny i wówczas, gdy powstanie - uzyskuje samodzielny byt w stosunku do innych roszczeń właściciela i może być przedmiotem obrotu.

Słowa kluczowe: roszczenia uzupełniające, wynagrodzenie za bezumowne korzystanie, urządzenia przesyłowe, służebność